

[Anker Lau.]

med den højtærede formands tilladelse vil jeg gerne citere disse:

„Under iagttagelse heraf skal det tilstræbes, at forholdene mellem færdige forbrugsvarer og råvarer, halvfabrikata og investeringsgoder bliver således, at der skabes fornøden konkurrence.

Importen skal gøres størst mulig under hensyn til betalingsbalancen.“

Siden det blev denne lovs opgave gennem den størst mulige import under hensyn til betalingsbalancen at sørge for at skabe fornøden konkurrence, er der nu gået adskillige år, og der har således været god tid til den omstilling, som vel hist og her indenfor produktionslivet måtte være nødvendig. Det billede, den højtærede minister i sin forelæggelsestale tegnede af den danske industri, dens produktionsindsats, dens eksportindsats, var derfor overmåde glædeligt. Selv tekstilindustrien og beklædningsindustrien, som man har næret en vis ængstelse for en overgang, har efter den højtærede ministers oplysninger vist ny fremgang i slutningen af 1952, og som helhed fastslår den højtærede minister, at industrieksporten for 1952 formentlig vil komme til at svare til eksporten i det foregående år, hvilket de i dag offentliggjorte tal stort set bekræfter.

Endelig siger den højtærede minister, at den økonomiske aktivitet her i landet i den nærmeste tid skønnes at ville vise en svagt stigende tendens. Jeg er tilfreds med, at disse ting siges fra højeste sted, fordi man utvivlsomt gennem mange tidligere udtalelser fra forskellig side må have fået et indtryk af en undervurdering af den danske industris stilling og konkurrenceevne. Hermed skal ingenlunde være sagt, at der ikke kan komme vanskeligheder, eller at udlandets toldrestriktioner ikke kan være generende, men det er blot ikke noget nyt, og jeg synes, der kan være grund til at understrege, at vi ikke kan forhindre andre landes beskyttelsesforanstaltninger ved at bygge murene om vort eget land højere.

Jeg kan iøvrigt fuldtud anerkende regeringens økonomiske politik, der efterhanden har skabt betingelserne for den skete liberalisering og for rationeringernes ophævelse. Det er naturligvis, som også påpeget af det ærede medlem hr. Krag, ikke os selv alene, der har æren heraf. Vi er, som det så ofte er sagt, meget afhængige af udlandets konjunkturer, og de har været med os.

Eksportpriserne har nogenlunde holdt sig, importpriserne er gået ned, og vi har også haft de indenlandske konjunkturer med os, forsåvidt som landbruget har haft den største høst, vi har set i landet. Vi har set industrien og landbruget rationalisere og handelen og industrien gøre resultatrige fremstød på udlandets markeder, og forventningen om prisnedgang har gjort importørerne forsigtige. Men dette alene ville efter min mening ikke have været tilstrækkeligt til at forbedre og konsolidere vor økonomiske balance, som sket er, det kunne ikke have været opnået uden den økonomiske politik, regeringen har ført. Vi kan let blive enige om, at vi som skatteydere ikke direkte er synderlig begejstrede for en sanerende finanspolitik, og erhvervslivet har også af og til mødt en større tilbageholdenhed i bankerne, end det helst havde set; men mon alligevel ikke alle inderst inde finder det rigtigt, der er sket, og erkender, at vi er på den rigtige vej for at opnå det, befolkningen ønsker: friere forhold, mere konkurrence, lavere priser og bedre varer.

Det kan ikke nægtes, at der på disse områder er en fremgangslinie, og det synes jeg skal understreges. Jeg tror, forbrugerne har mærket det. Selvfølgelig kan man sige, at den almindelige tendens til prisfald har hjulpet til, men liberaliseringen har gjort sit. Alene det, at man for mange varers vedkommende ikke er tvunget til kun at købe bestemte kontingenter i bestemte lande, men at man frit kan købe varerne i hvilket land, man vil, indenfor de 15 vesteuropæiske lande med koloniområder m. v., har medført, at man har kunnet købe bedre og billigere, og konkurrencen mellem de forskellige landes leverandører har virket i samme retning. At udvalget også er blevet større og varerne er blevet bedre, som jeg nævnte, kender forbrugerne ikke mindst på tekstilbranchens områder. De erkender, at den økonomiske politik har gjort gavn, fordi den er grundbetingelsen for de frilister, som har skaffet os så mange goder til landet.

Den højtærede handelsminister nævnte i sin fremsættelsestale, at ca. 80 pct. af vor vareomsætning med udlandet foregik med de lande, der står indenfor den europæiske betalingsunion, og at vi i stigende omfang har kunnet købe vigtige varer i disse lande i stedet for i dollarlandene. Dette